

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi huumausainelain 3 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi huumausainelakia. Lakiin otettaisiin säännös metyleenidioksiropyrovaleroni-nimisen aineen määrittelemisestä huumausaineeksi.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian.

PERUSTELUT

1 Nykytila

1.1 Lainsäädäntö ja käytäntö

Kansainvälinen huumausainepolitiikka perustuu valtiosopimuksiin, joiden mukaan myös Suomi on sitoutunut ottamaan sopimusosapuolten kesken sovittuja aineita ja valmisteita huumausainevalvontaan. Kun aine on määritelty huumausaineeksi, sen tuotanto, valmistus, tuonti Suomen alueelle, vienti Suomen alueelta, kuljetus, kauttakuljetus, jakelu, kauppa, käsittely, hallussapito ja käyttö on huumausainelain (373/2008) 5 §:n yleiskiellon mukaan kielletty. Kiellon rikkominen on säädetty rangaistavaksi rikoslain (39/1889) 50 luvussa. Kiellosta voidaan poiketa lääkinnällisissä, tutkimuksellisissa ja valvonnallisissa tarkoituksissa.

Huumausainelain 3 §:n 1 momentin 5 kohdan mukaan huumausaineiksi määritellään ensinnä Yhdistyneiden Kansakuntien (YK) vuoden 1961 huumausaineyleissopimuksen ja vuoden 1971 psykotrooppisia aineita koskevan yleissopimuksen mukaisesti sopimusten listoihin kuuluvat aineet ja valmisteet. Sopimusten listoja täydennetään arviointien perusteella muutaman vuoden välein YK:n huumausainetoimikunnan kokouksissa ja yhden aineen luokittelu huumausaineeksi kestää useita vuosia.

Tämän lisäksi Euroopan unionissa on katsottu, että uusia synteettisiä huumausaineita tulee ottaa YK:n päätöksentekoa nopeammin huumausainevalvontaan. Huumausaineiksi

määritellään huumausainelain 3 §:n 1 momentin 5 kohdan mukaan myös sellaiset aineet, joiden valvontaan ottamisesta on päätetty uusia psykoaktiivisia aineita koskevasta tietojenvaihdosta, riskienarvioinnista ja valvonnasta annetun neuvoston päätöksen 2005/387/YOS mukaisesti.

Neuvoston päätöksen mukaisesti jäsenvaltiot ilmoittavat havaitsemistaan uusista psykoaktiivisista aineista Euroopan unionin viranomaisille ja toisille jäsenvaltioille erityisessä varhaisen vaiheen varoitusjärjestelmässä (Early warning system EWS). Uuden psykoaktiivisen aineen riskinarvioinnin perusteella komissio voi tehdä neuvostolle aloitteen siitä, että aine määritellään valvottavaksi huumausaineeksi. Jos neuvosto päättää aineen ottamisesta huumausainevalvontaan, jäsenvaltioiden tulee toteuttaa päätös asetetussa määräajassa omassa lainsäädännössään.

Menettelyä, jonka tuloksena aine määritellään huumausaineeksi kaikissa jäsenvaltioissa, ei yleensä aloiteta heti ensimmäisen ilmoituksen jälkeen vaan vasta, kun aine leysitynyt ja osoittautunut vaaralliseksi. Yhteensä varoitusjärjestelmässä on vuoden 1995 jälkeen tavattu 111 eri ainetta, joista Suomessa 61 ainetta. Näistä on luokiteltu huumausaineeksi seitsemän ainetta. Päätöksenteko kestää useita vuosia.

YK:n ja Euroopan unionin yhteistyöhön perustuvien järjestelmien lisäksi useat maat ovat päättäneet määritellä uusia aineita huumausaineeksi tai rajoittaa muulla tavoin uusien aineiden leviämistä huumausainemark-

kinoille myös kansallisin päätöksin. Useimmiten kansallisten päätösten tarpeellisuutta perustellaan uusien huumaavien aineiden tuotekehittelyn nopeudella ja kansainvälisen yhteistyön hitaudella. Kansallisia päätöksiä on tehty myös erilaisten yrttien, rohdosten ja sienten kieltämisestä.

Suomessa huumausainelain 3 §:n 1 momentin 5 kohdassa on erikseen kielletty katkasvi, meskaliiniä sisältävät kaktukset ja psilosybiini-sienet. Huumausainelain 3 §:n 2 momentin mukaan varsinaisesta huumausainelistasta säädetään valtioneuvoston asetuksella ja nykyisin voimassa oleva valtioneuvoston asetus huumausaineina pidettävistä aineista, valmisteista ja kasveista (543/2008) on annettu 28 päivänä elokuuta 2008. YK:n sopimusten mukaiset huumausaineet on lueltu asetuksen liitteissä 1 ja 2, neuvoston päätöksen mukaiset huumausaineet liitteessä 3 ja edellä mainitut kasvit ja sienet liitteessä 4.

Suomen huumausainelaki ei siten sisällä säännöstä, joka sallisi uusien huumaavien aineiden määrittelyn huumausaineeksi ilman kansainvälisesti tehtyjä päätöksiä.

Esimerkiksi Ruotsissa uusia huumaavia aineita voidaan määrittellä huumausaineiksi huumausainerikoslain (1968:64) nojalla myös kansallisin päätöksin. Tämän lisäksi Ruotsissa voidaan määrittellä väljemmin edellytyksin aineita myös terveydelle vaarallisten aineiden luetteloon (Laki eräiden terveydelle vaarallisten aineiden kieltämisestä 1999:42). Yhteensä ainakin 16 jäsenvaltiota voi nykyisin määrittellä uusia huumaavia aineita huumausaineiksi kansallisin päätöksin.

Kansalliset huumausaineiden määrittelyä koskevat säännökset perustuvat yleisimmin ainelistoihin, joita voidaan täydentää nopeasti riskien arvioinnin jälkeen. Tämän lisäksi kansalliset säännökset voivat määrittellä aineita huumausaineiksi melko yleiselläkin tasolla. Esimerkiksi Norjassa määrittely on tapahtunut analogisesti, jolloin on pyritty kieltämään yksilöidyn aineen lisäksi myös vaikutuksiltaan samankaltaiset aineet. Esimerkiksi Yhdistyneissä kuningaskunnissa aineita on kielletty geneerisesti, jolloin kielletyksi tulevat kaikki kemiallisen rakenteensa kautta samanlaiset aineet.

Vaikka uusia huumaavia aineita ei ole Suomessa kielletty huumausaineina, uusien aineiden maahantuontia ja myyntiä on voitu rajoittaa lääkelain (395/1987) nojalla. Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus (Fimea) päättää lääkelain 6 §:n nojalla tarvittaessa, onko ainetta tai valmistetta pidettävä lääkkeenä, perinteisenä kasvisrohdosvalmisteena tai homeopaattisena valmisteena. Fimea voi luokitella hallintopäätöksellään aineen tai valmisteen lääkkeeksi ja tämän lisäksi Fimea laatii lääkelain 83 §:n nojalla joka kolmas vuosi luettelon lääkeaineina pidettävistä aineista (Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskuksen päätös lääkeluettelosta 1095/2009).

Fimea on Tullilaboratorion aloitteesta viime vuosina luokitellut päihdyttäviä terveydelle vaarallisia aineita niiden keskushermostovaiikutuksen tuottavan ominaisuuden ja ilmeisen suuren väärinkäyttöriskin vuoksi. Vaikka näillä aineilla ei ole varsinaista lääkkeellistä käyttöä, ne on luokiteltu lääkkeeksi tai otettu lääkeluetteloon, koska ne ovat vaikutustapansa perusteella rinnastettavissa reseptilääkeaineisiin lääkelain 3 §:n mukaisesti.

Läkelain 19, 96 ja 98 §:n sekä rikoslain 44 luvun 5 §:n mukaan näin luokiteltujen aineiden valmistus, tuonti, varastointi, myynnissä pitäminen ja luovuttaminen on rangaistavaa, mutta niiden hallussapito ja käyttö eivät ole kiellettyjä.

Uutta synteettistä huumaantumiseen käytettävää ainetta, jota ei ole määritelty huumausaineeksi, metyleenidioksiropyrovaleronia eli MDPV:tä todettiin ensimmäisen kerran Suomessa marraskuussa 2008. Suomi oli ensimmäinen jäsenmaa, joka raportoi aineesta varhaisen vaiheen varoitusjärjestelmään joulukuussa 2008.

Koska MDPV voidaan rinnastaa huumausaineeksi määriteltyyn pyrovaleroni-lääkeaineeseen, se luokiteltiin Suomessa reseptin vaativaksi lääkeaineeksi tammikuussa 2009.

Kyseessä on synteettinen aine, joka kemiallisen rakenteensa perusteella luokitellaan ryhmään katinonijohdannaiset. Näillä yhdisteillä on keskushermostoa stimuloivia amfetamiinin kaltaisia vaikutuksia. Aine on valkoista jauhetta, jota käytetään suun kautta, nuuskaamalla tai suoneen piikittämällä. Tyy-

pillinen suun kautta otettava käyttöannos on 5–15 mg, joten maahantuotu yhden kilogramman erä riittää jopa 200 000 annokseen.

Käyttäjät vertaavat MDPV:n vaikutuksia amfetamiinin, kokaiinin ja ekstaasin kaltaiseksi. MDPV:n on raportoitu aiheuttavan voimakkaita mielihyvän tunteita, erittäin aggressiivista käyttäytymistä sekä aistiharhoja kuten vainoharhaisuutta ja näköhallusinaatioita. Muita raportoituja vaikutuksia ovat pahoinvointi, huimaus, päänsärky, ruokahalun lasku, hikoilu ja verenpaineen nousu.

MDPV:n on havaittu aiheuttavan voimakasta psyykkistä riippuvuutta ja sen riippuvuuspotentiaalia verrataan lähinnä amfetamiiniin. Käyttäjillä on myös kuvattu voimakasta toleranssin muodostumista aineeseen. MDPV ei näy nykyisissä kaupallisissa pikatesteissä, joita käytetään yleensä hoitolaitoksissa ja vankiloissa.

Vuonna 2009 tulli ja poliisi takavarikoivat MDPV:tä yhteensä noin neljä kilogrammaa ja tämän vuoden huhtikuuhun mennessä takavarikkoja on yhteensä noin seitsemän kilogrammaa. MDPV:tä on ruumiinavauksissa löydetty tähän asti 16 vainajasta, mutta aineen aiheuttamia varmoja kuolintapauksia on vähemmän, sillä huumausainekuolemat liittyvät useimmiten eri aineiden yhteiskäyttöön. Tullin ja poliisin takavarikot ja terveydenhuollon raportit osoittavat, että MDPV:n käyttö on lisääntynyt huomattavasti viimeisen vuoden aikana.

MDPV on vuonna 2009 luokiteltu huumausaineeksi muun muassa Tanskassa ja Ruotsissa, mutta aineen kieltäminen neuvoston päätöksellä ei ole vielä vireillä.

1.2 Nykytilan arviointi

Koska kansainvälinen huumausainepolitiikka perustuu erikseen määriteltyjen huumaavien aineiden kieltämiseen, asiaan kuuluu, että kiellettävät huumausaineet määritellään kansainvälisessä yhteistyössä. Maailmankaupan vapautumisen johdosta yksittäisten valtioiden mahdollisuudet valvoa itse kieltämiensä aineiden maahantuontia ja kauppaa olisivat hyvin rajalliset. Suomen huumausainelainsäädäntö on perustunut kansainväliseen yhteistyöhön eikä huumausaine-

lakiin sen kokonaisuudistuksen yhteydessä säädetty kansallisia menettelytapoja uusien aineiden kieltämiselle, vaikka uusia aineita tiedettiin olevan markkinoilla. Eduskunnan sosiaali- ja terveysvaliokunta piti kansainvälisten sopimusten mukaista luokittelua siihen liittyvistä puutteista huolimatta kokonaisuutena arvioiden tarkoituksenmukaisimpana ratkaisuna ja katsoi, että kansainvälisten sopimusten huumausaineluetteloita on tarpeen pyrkiä jatkuvasti täydentämään (StVM 5/2008 vp).

Kansainväliseen päätöksentekoon kuluva aika aiheuttaa kuitenkin merkittäviä terveydellisiä riskejä ja valvonnan ongelmia. Nämä ongelmat kärjistyvät, kun uusia huumaavia aineita kehitetään nopeammin kuin niitä ehditään kieltää. Uudet huumaavat aineet ovat usein huumausaineiden johdannaisia, jossa huumausaineen molekyylin kemiallista rakennetta on muutettu kiellon kiertämiseksi.

Huumausaineiden kieltäminen on vain osa huumausainepolitiikan kokonaisuutta. Keskeisimpiä sosiaali- ja terveydenhuollon toimenpiteitä huumausaineiden käytön vähentämisessä ovat ehkäisevän työn ja varhaisen puuttumisen tehostaminen sekä huumausaineriippuvuuden hoitopalvelujen kehittäminen ja hoidon tarjonnan lisääminen.

On kuitenkin ongelmallista, että kansainvälisessä yhteistyössä kiellettyjen huumausaineiden myynti on huumausainerikoksena rangaistavaa, kun taas vaikutukseltaan vastaavaa ainetta voidaan myydä vapaasti, ellei tilanteessa ole käytetty muuta kansallista kielto- tai rajoitusmenettelyä. Suomessa esimerkiksi juuri MDPV:n myynti on Fimean päätöksen vuoksi kielletty ja luvaton myynti täyttää lääkerikoksen tunnusmerkistön. Rikoksesta voidaan tuomita sakkoa tai enintään yksi vuosi vankeutta, kun esimerkiksi törkeän huumausainerikoksen rangaistusasteikko on vähintään yksi vuosi ja enintään kymmenen vuotta vankeutta. Rangaistusasteikkojen erot vaikuttavat myös siihen, että poliisin ja tullin käytettävissä olevat pakkokeinot poikkeavat merkittävästi toisistaan vaikutuksiltaan samankaltaistenkin aineiden välillä. Tällä hetkellä MDPV:n maahantuontia tutkitaan joko lääkerikoksena tai salakuljetuksena, jolloin epäiltyihin ei voida kohdistaa esimerkiksi telekuuntelua.

Vastaavasti huumausaineen käyttör rikoksesta voidaan tuomita sakkoo tai enintään kuusi kuukautta vankeutta, mutta MDPV:n käyttö ei nykyään ole rangaistavaa.

Tällaiset erot johtavat ensinnä siihen, että esimerkiksi MDPV:n valmistaminen, maahantuonti ja myynti ovat rikoksina kannattavampia kuin varsinainen huumausainerikollisuus. Poliisin ja tullin valvontamahdollisuudet ovat vähäisemmät ja mahdollisesta kiinni jäämisestä seuraava rangaistus on huomattavasti pienempi. Rikosten tuottama hyöty ei kuitenkaan poikkea toisistaan. Kun huumausaineiden käytön kieltoa pidetään huume-kokeiluja ehkäisevänä viestinä erityisesti nuorille, on MDPV:n käytön rankaisemattomuus lisäksi ainakin jossain määrin päinvastainen viesti.

Vaikka useiden uusien huumaavien aineiden maahantuontia ja myyntiä on voitu rajoittaa lääkelain nojalla, päätöksentekoon liittyy periaatteellisia ongelmia. Lääkelain tarkoituksena on ensisijaisesti lääkkeiden turvallisuuden ja tarkoituksenmukaisen käytön edistäminen ja ylläpitäminen. Uusilla huumaavilla aineilla ei tyypillisesti ole lääkinnällistä tai teollistakaan käyttötarkoitusta. Lääkelain säännöksiä ei ole tarkoitettu uusien huumaavien aineiden valvontaan.

2 Ehdotettu muutos

Niin sanottujen designhuumeiden ja viime aikoina erityisesti MDPV:n maahantuonti, myynti ja käyttö ovat lisääntyneet merkittävästi. Yksi syy tähän on huumausainelaissa valittu malli, joka ei salli uusien aineiden määrittelyä huumausaineiksi, ellei päätöstä ole tehty kansainvälisten sopimusten mukaisesti. Kun ongelmaa on pyritty ratkaisemaan lääkelain avulla, ratkaisu on ollut puutteellinen.

Edellä mainituista syistä olisi tarkoituksenmukaista hyväksyä sama ratkaisu, johon jo enemmistö EU:n jäsenvaltioista on siirtynyt. Uusia huumaavia aineita tulisi tarvittaessa voida määrittellä huumausaineiksi myös kansallisin päätöksin ja päätöksentekomenettelyn tulisi olla huomattavasti nykyisiä kansainvälisiä menettelyjä nopeampi.

Huumausaineet määrittellään nykyisin valtioneuvoston asetuksella. Jos Suomi päättäisi

määrittellä joitakin uusia aineita huumausaineiksi, valtioneuvoston asetuksella varmistettaisiin päätöksenteon yhdenmukainen ja nopea menettely. Huumausainelain muuttaminen siten, että uusia aineita voitaisiin kansallisesti määrittellä valtioneuvoston asetuksella huumausaineeksi, edellyttäisi kuitenkin aineiden riskinarvioinnin organisointia ja päätöksentekoon tarvittavien kriteerien määrittelyä. Asetuksenantovaltuuden tulee täyttää täsmällisyydelle ja tarkkarajaisuudelle perustuslain 80 §:ssä asetetut vaatimukset. Hallitus on käynnistänyt lainvalmistelun, jonka tavoitteena on tällaisen asetuksenantovaltuuden säätäminen, mutta lakiehdotus saadaan valmiiksi vasta vuoden 2010 syysistuntokauden aikana.

MDPV:n maahantuonnin, myynnin ja käytön huomattava lisääntyminen edellyttäisi kuitenkin nopeampaa reagointia edellä esitettyihin epäkohtiin. On olemassa perusteltu riski siitä, että MDPV:n maahantuonti, myynti ja käyttö lisääntyvät vielä tämän vuoden aikana huomattavasti.

Ehdotuksen mukaan MDPV määriteltäisiin huumausaineeksi, jolloin siihen sovellettaisiin huumausainelain 5 §:n yleiskieltoja. Vaikka yhden aineen lisääminen suoraan huumausainelakiin on poikkeuksellista, tässä tilanteessa huumausainelain 3 §:n 1 momentin 5 kohdan d alakohtaan ehdotetaan lisättäväksi yleiskielisenä aineen nimenä metyleenidioksipyrovaleroni. Ehdotettu muutos pyritään saamaan voimaan jo kesän 2010 aikana.

Voimassa olevan huumausainelain 3 §:n 2 momentin mukaan tarkemmat säännökset siitä, mitä aineita, valmisteita ja kasveja pidetään 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettuina huumausaineina, annetaan valtioneuvoston asetuksella. Lakiehdotuksen hyväksymisen jälkeen huumausaineina pidettävistä aineista, valmisteista ja kasveista annetun valtioneuvoston asetuksen liitettä 4 muutettaisiin siten, että siihen lisättäisiin aineen kemiallinen nimi (1-(3,4-Metyleenidioksi-fenyyl)-2-pyrrolidinyyli-pentan-1-oni).

Hallituksen tavoitteena on, että eduskunnalle annettaisiin syysistuntokauden 2010 aikana hallituksen esitys, jonka mukaan uudet huumaavat aineet voitaisiin jatkossa määrittellä valtioneuvoston asetuksella. Kaikki huumausaineiksi määriteltävät uudet aineet

MDPV mukaan lukien nimettäisiin silloin yksinomaan mainitussa valtioneuvoston asetuksessa.

3 Esityksen vaikutukset

3.1 Vaikutukset viranomaisten toimintaan

MDPV:n määrittely huumausaineeksi merkitsisi sitä, että poliisin ja tullin valvonta ja tutkinta toteutuisivat samalla tavalla kuin huumausaineiden kohdalla. Esitutkintaviranomaiset saisivat näin nykyistä tehokkaammat pakkokeinot tutkittaessa MDPV:n maahantuontia ja myyntiä. Tällä hetkellä aineen maahantuontia joudutaan tutkimaan joko lääkerikoksena tai salakuljetuksena, jolloin epäilyihin ei voida kohdistaa edes törkeissä tapauksissa telekuuntelua ja teknistä kuuntelua asuintilassa, jossa epäilty oleskelee. Nämä pakkokeinot olisivat mahdollisia törkeän huumausainerikoksen tutkinnassa. Tekninen kuuntelu asuintilan ulkopuolella, televalvonta ja matkaviestimen sijaintitiedon hankkiminen olisivat aina mahdollisia huumausainerikoksen tutkinnassa.

MDPV:n hallussapito ja käyttö tulisivat rangaistaviksi huumausaineen käyttörikoksena. Tällöin sovellettaviksi tulisivat pakkokeinolaista esimerkiksi kotietsintää, henkilöntarkastusta ja henkilönkatsastusta koskevat säännökset. Myös rikosseuraamusten yhteydessä on pyrittävä päihdeongelmien hoidon vaikuttavuuden lisäämiseen.

Huumausainelain mukaan huumausaineeksi määritellyn MDPV:n käsittely olisi mahdollista Fimean luvalla tieteellisissä, lääkinällisissä ja valvonnallisissa tarkoituksissa. Teollisen käyttötarkoituksen puuttuessa lain mukaista lupaa tarvitsevien määrä rajoittuisi tieteellisissä tarkoituksissa lupia tarvitseviin. Näin ollen esityksen vaikutukset lupaviranomaisen toimintaan tulevat olemaan vähäisiä.

3.2 Yhteiskunnalliset vaikutukset

Tehokas huumausainepolitiikka perustuu erilaisiin toimiin, joilla huumausaineiden käytöstä ja torjunnasta aiheutuvat taloudelliset, sosiaaliset ja yksilölliset haitat ja kustan-

nukset pyritään saamaan mahdollisimman pieniksi. Haitallisten aineiden kieltäminen on yksi, muttei ainoa, huumausainepolitiikan keino. Huumausaineiden tarjonnan vähentämiseen kuuluvat toimet niiden laitonta viljelyä, salakuljetusta ja kauppaa vastaan. Tarjonnan vähentämisen lisäksi huumausainepolitiikassa pyritään myös kysynnän vähentämiseen. Kysynnän vähentämisellä kuvataan kaikkia sellaisia toimia ja strategioita, joilla vaikutetaan ihmisten haluun tai tarpeeseen käyttää päihkeitä. Kysynnän vähentämistä on esimerkiksi päihdekäyttäytymiseen vaikuttaminen kuten ennaltaehkäisy, sosiaalipoliittiset ja rakenteelliset toimet, riskiryhmien ja yksilöiden tukeminen ja päihderiippuvaisten hoito.

Tällä esityksellä pyritään reagoimaan nopeasti muuttuviin huumausainemarkkinoihin. MDPV:n kiellon ja kiellon rikkomisesta säädetyn rangaistuksen yleisestävällä vaikutuksella voidaan hidastaa tai jopa estää aineen leviämistä uusiin käyttäjäpiireihin, erityisesti nuorten keskuuteen.

Sukupuolivaikutusten osalta ehdotettuja säännöksiä voidaan pitää neutraaleina.

4 Asian valmistelu

Lakiehdotus on valmisteltu sosiaali- ja terveysministeriössä yhteistyössä Terveiden ja hyvinvoinnin laitoksen, Tullihallituksen, Tullilaboratorion, Fimean ja Keskusrikospoliisin kanssa. Periaatteellista ratkaisua, jonka mukaan huumausaineita määriteltäisiin myös kansallisin päätöksin, on valmisteltu sosiaali- ja terveysministeriön johtamassa huumausainepoliittisessa koordinaatioryhmässä helmikuusta 2010 lähtien. Ryhmässä ovat edustettuina sisäasiainministeriö, oikeusministeriö, opetusministeriö, ulkoministeriö, Terveiden ja hyvinvoinnin laitos, Valtakunnansyyttäjänvirasto, Tullihallitus ja Opetushallitus.

Kyseessä on tekninen määräys, johon sovelletaan direktiivin 98/34/EY mukaista ilmoitusmenettelyä. Suomi on ilmoittanut ehdotuksen Euroopan komissiolle 7 päivänä kesäkuuta 2010 ja pyytänyt asian käsittelemistä kiireellisinä.

Esityksestä on myös pyydetty lausunnot oikeusministeriöltä ja sisäasiainministeriöltä.

5 Voimaantulo

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Lakiehdotus

Laki

huumausainelain 3 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan huumausainelain (373/2008) 3 §:n 1 momentin 5 kohdan d alakohta seuraavasti:

3 §

Määritelmät

d) metyleenidioksiropyrovaleronia, katkas-
via (*Catha edulis*), meskaliinia sisältäviä kak-
tuskasveja ja *Psilocybe*-sieniä;

Tässä laissa tarkoitetaan:

5) *huumausaineella*:

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .

Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Peruspalveluministeri *Paula Risikko*

Laki**huumausainelain 3 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan huumausainelain (373/2008) 3 §:n 1 momentin 5 kohdan d alakohta seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

3 §

3 §

Määritelmät

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

Tässä laissa tarkoitetaan:

5) *huumausaineella*:

5) *huumausaineella*:

d) kat-kasvia (*Catha edulis*), meskaliinia sisältäviä kaktuskasveja ja *Psilocybe*-sieniä;

d) *metyleenidioksiapyrovaleronia*, kat-kasvia (*Catha edulis*), meskaliinia sisältäviä kaktuskasveja ja *Psilocybe*-sieniä;

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .